

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 379/2020-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti MSM Martin, s. r. o., Štúrova 27, Dubnica nad Váhom, IČO 36 422 991, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s. r. o., Piaristická 46, Trenčín, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Matúš Košara, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38 K 6/2020 z 15. apríla 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti MSM Martin, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti MSM Martin, s. r. o., Štúrova 27, Dubnica nad Váhom, IČO 36 422 991 (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie

základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 38 K 6/2020 z 15. apríla 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým rozhodnutím okresného súdu, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 77/2020 s dátumom vydania 22. apríl 2020, bolo začaté konkurzné konanie na majetok sťažovateľa, a to na návrh jeho veriteľa – obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“).

3. Podľa názoru sťažovateľa neboli splnené podmienky na začatie konkurzného konania, pretože pohľadávka, pre ktorú navrhovateľ podal návrh na vyhlásenie konkurzu, je nedôvodná, nebola judikovaná a ani súdne vymáhaná a sťažovateľ ju neuznáva, na čo navrhovateľa aj písomne upozornil. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že pôvodným majiteľom predmetnej pohľadávky bola spoločnosť [REDACTED] s ktorou vedie dva súdne spory (vedené pred okresným súdom o zaplatenie sumy 70 200 eur s príslušenstvom pod sp. zn. 36 Cb 28/2020 a o zaplatenie sumy 330 358 eur s príslušenstvom pod sp. zn. 22 Cb 2/2020). V uvedených súdnych konaniach túto spoločnosť zastupuje advokátska kancelária s obchodným menom [REDACTED] [REDACTED], ktorá je jediným spoločníkom navrhovateľa, v ktorom funkciu jediného konateľa vykonáva jeden z konateľov [REDACTED] [REDACTED]. Iniciovanie konkurzného konania preto sťažovateľ vníma ako snahu o vyvinutie nátlaku na účely uhradenia pohľadávok.

4. Sťažovateľ súčasne tvrdí, že nie sú splnené podmienky podľa § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), pretože navrhovateľom uplatnená pohľadávka nenapĺňa parametre podľa tohto ustanovenia. Navrhovateľ totiž túto pohľadávku nadobudol 27. januára 2020 a táto skutočnosť bola sťažovateľovi oznámená postupcom až 10. februára 2020 a najskôr vtedy mohla začať plynúť 90-dňová ochranná doba, a teda veriteľský návrh na vyhlásenie konkurzu mohol

navrhovateľ podať najskôr 10. mája 2020, a nie skôr. Uvedené znamená, že v spojení s § 11 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie sú splnené podmienky pre vyhlásenie konkurzu, pretože na pohľadávku pôvodne patriacu spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorá bola postúpená na navrhovateľa sa malo pozerat' ako na jednu pohľadávku, a nie pohľadávku dvoch veriteľov, čo znamená, že nie je splnená podmienka existencie aspoň dvoch veriteľov nevyhnutná pre vyhlásenie konkurzu. Sťažovateľ zastáva názor, že v tomto prípade išlo o zneužitie práva s cieľom umelo vytvorit' pluralitu veriteľov, a to *de facto* samotným advokátom protistrany.

5. Podstatu porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sťažovateľ badá „... v porušení prieskumnej povinnosti súdu vo veci posúdenia podaného návrhu, ako aj samotné nesplnenie zákonnej podmienky v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. spočívajúce v nedodržaní ochrannej 90 – dňovej doby u navrhovateľa pre ním uplatňovanú pohľadávku, ktoré Porušovateľ prehliadol a ktorých nesplnenie neumožňovalo začat' konkurzné konanie voči našej spoločnosti. Návrh na vyhlásenie konkurzu mal byť preto sťažovateľom (myslené porušovateľom, tzn. okresným súdom, pozn.) postupom podľa § 14 ods. 1 ZKR odmietnutý. Porušovateľ priznal navrhovateľovi aktívnu legitímáciu na podanie veriteľského návrhu, napriek tomu, že na jeho pohľadávku bolo potrebné prihliadať s ohľadom na dikciu ust. § 3 ods. 2 ZKR, ako na jednu pohľadávku a teda stále patriacu spoločnosti [REDAKOVANÉ] a nie navrhovateľovi.“. Sťažovateľ zároveň usudzuje, že vydaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu bolo porušené aj jeho základné právo vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy, a to konkrétne tým, že začatie konkurzného konania vyvolalo účinky v zmysle § 14 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, čím podľa neho „... došlo k nezákonnému zásahu do majetkových práv sťažovateľa garantovaných v čl. 20 Ústavy SR.“. Sťažovateľ sa tiež domnieva, že za daného právneho stavu je napadnuté rozhodnutie neférové a popiera základy práva na spravodlivý proces sťažovateľa. Sťažovateľ, odvolávajúc sa na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu, argumentuje, že výkon spravodlivosti nesmie byť arbitrárny.

6. Vzhľadom na uvedené dôvody sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu a aby po prijatí ústavnej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„a) Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že uznesením Okresného súdu Trenčín, spisová značka 38K/6/2020 zo dňa 15.04.2020, ktorým súd začal konkurzné konanie voči sťažovateľovi, došlo k porušeniu základného práva Sťažovateľa uvedeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

b) Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Trenčín, spisová značka 38K/6/2020 zo dňa 15.04.2020.

c) Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi, aby mu Odporca uhradil primerané peňažné zadosťučinenie vo výške 7 394 874,- € do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

d) Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 21 303,53 € (za dva úkony právnej služby po 15 213,81 € a za dva režijné paušály po 10,62 € s DPH v sume 6089,72 €). 30 448,86“

II.

Relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva na príslušnom súde (ďalej len „súd“). Návrh na vyhlásenie konkurzu je oprávnený podať dlžník, veriteľ, v mene dlžníka likvidátor alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon. Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok podľa tejto časti zákona, iba ak je právnickou osobou. Veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona iba voči dlžníkovi, ktorý je právnickou osobou alebo fyzickou osobou – podnikateľom.

Podľa § 11 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

15. Podľa § 12 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii návrh na vyhlásenie konkurzu musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu podľa osobitného predpisu. Podpis navrhovateľa, ktorý nie je orgánom verejnej moci, musí byť v návrhu úradne osvedčený. Návrh musí byť podaný v dvoch rovnopisoch spolu s prílohami.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak návrh na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote

splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu.

16. Podľa § 14 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak súd zistí, že návrh na vyhlásenie konkurzu spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, najneskôr do 15 dní od doručenia návrhu rozhodne o začatí konkurzného konania. Inak v rovnakej lehote uznesením poučí navrhovateľa o nedostatkoch návrhu a vyzve ho, aby tieto nedostatky v lehote 10 dní odstránil.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd návrh veriteľa na vyhlásenie konkurzu pred začatím konkurzného konania dlžníkovi nedoručuje ani dlžníka nevyzýva, aby sa k návrhu na vyhlásenie konkurzu vyjadril.

Podľa § 14 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii o začatí konkurzného konania súd vydá uznesenie, ktoré bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku; zverejnením tohto uznesenia v Obchodnom vestníku sa začína konkurzné konanie.

17. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) bodu 1a zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa, a) súd do 5 dní od začatia konkurzného konania 1. odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä 1a. výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť.

Podľa § 19 ods. 1 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť.

18. Podľa § 198 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddlžení, vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

III.

K povahe rozhodnutia o začatí konkurzného konania

19. Ústavný súd pri posudzovaní ústavnej sťažnosti vzal do úvahy, že rozhodnutie o začatí konkurzného konania završuje prvú etapu konkurzného konania predchádzajúcu samotnému skúmaniu podmienok pre vyhlásenie konkurzu, resp. rozhodnutiu o (ne)vyhlásení konkurzu. Podľa odbornej literatúry v tejto fáze konkurzný súd z úradnej povinnosti vykoná prieskum, či i) je daná právomoc súdu na konkurzné konanie, ii) neexistuje prekážka už začatého konkurzného konania (litispendencia), iii) dlžník nie je vylúčený z pôsobnosti zákona, iv) navrhovateľ a ten, proti komu návrh smeruje, majú procesnú subjektivitu, v) navrhovateľ má spôsobilosť samostatne konať pred súdom, vi) je daná vecná a miestna príslušnosť súdu na konanie, vii) návrh spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne aj obsahové náležitosti vrátane náležitostí týkajúcich sa jeho príloh, viii) bol v plnom rozsahu zložený na účet súdu preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu, ak je navrhovateľ na zloženie takéhoto preddavku povinný, ix) neexistujú iné prekážky v podmienkach konania (POSPÍŠIL, B., MACEK, J., MALIAR, M., KITTA, V. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár*. Druhé, podstatne doplnené a prepracované vydanie. Bratislava : Wolters Kluwer, s. r. o., 2016. 1044 s.).

20. Táto časť konkurzného konania iniciovaná podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu predstavuje špecifické prípravné štádium predchádzajúce skúmaniu podmienok pre prípadné vyhlásenie konkurzu. Jeho účelom je výlučne posúdenie podmienok uvedených v bode 19 a nástup osobitného právneho režimu pre dlžníka (pozri § 14 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v ktorom sú upravené účinky začatia konkurzného konania), ktorého cieľom je zabezpečiť ochranu záujmov veriteľov vo fáze, keď začalo konanie smerujúce k vyhláseniu konkurzu. Prípravný charakter tejto etapy konkurzného konania je zvýraznený aj krátkosťou lehoty na rozhodovanie (15 dní od doručenia návrhu na vyhlásenie konkurzu) a celkovo veľmi prísne sformalizovaným priebehom.

21. Ako sťažovateľ správne uvádza, proti rozhodnutiu o začatí konkurzného konania zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepripúšťa žiadny opravný prostriedok. Dlžník,

v tomto prípade sťažovateľ, tým však nie je ukrátený o možnosť uplatnenia obrany v podobe skutkových tvrdení či právnych dôvodov týkajúcich sa veriteľom podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu, resp. okolností, ktoré predchádzali jeho podaniu. Právna úprava vyhlasovania konkurzu je koncipovaná tak, že vo fáze nasledujúcej po začatí konkurzného konania konkurzný súd povinne vyzve dlžníka na vyjadrenie sa k návrhu na vyhlásenie konkurzu a na predloženie dôkazov. Dlžník tak má k dispozícii účinné právne prostriedky na tvrdenie a preukázanie eventuálnej neopodstatnenosti návrhu na vyhlásenie konkurzu.

22. Uvedené znamená, že každý dlžník, proti ktorému bolo začaté konkurzné konanie, má zákonom o konkurze a reštrukturalizácii priznané právo využiť všetky procesné prostriedky a uplatniť akékoľvek dôkazy, ktorými osvedčí neoprávnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu spočívajúcu napríklad aj v dôvodoch, ktoré sú namietané v posudzovanom prípade (navrhovateľ nie je veriteľom dlžníka podľa hmotného práva, resp. nie je daná pluralita veriteľov). Využitím postupu podľa § 19 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a náležitým preukázaním svojich skutkových tvrdení či právnych dôvodov môže každý dlžník dosiahnuť odvrátenie vyhlásenia konkurzu.

23. Navyše, na rozdiel od uznesenia o začatí konkurzného konania proti prípadnému uzneseniu o vyhlásení konkurzu je (výlučne) dlžník podľa § 19 ods. 2 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii oprávnený podať odvolanie. Tento opravný prostriedok pre sťažovateľa, resp. navrhovateľa predstavuje ďalšiu možnosť domáhať sa ochrany svojich aj základných práv.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

24. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ustálil, že na prerokovanie ústavnej sťažnosti sťažovateľa nie je daná jeho právomoc.

25. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

26. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

27. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré sú v občianskom súdnom konaní povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám či právnickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popretie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, ktorého právne dôsledky sú premietnuté do § 56 ods. 2 a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Uplatnenie princípu subsidiarity tak vylučuje duplicitu v rozhodovaní pri poskytovaní ochrany základným právam alebo slobodám.

28. Princíp subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

29. Sťažovateľ mal po vydaní napadnutého rozhodnutia okresného súdu v priebehu konkurzného konania k dispozícii dostatočné zákonné prostriedky tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré uvádza v ústavnej sťažnosti, no namiesto toho sa (predčasne) obrátil na ústavný súd. Ústavný súd v tomto prípade nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

30. Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že vzhľadom na dôvody odmietnutia ústavnej sťažnosti sa nezaoberal vecnou, resp. právnou stránkou argumentácie sťažovateľa. Rovnako ústavný súd lustráciou Obchodného vestníka zistil, že konkurzné konanie proti sťažovateľovi bolo v čase posudzovania ústavnej sťažnosti zastavené uznesením okresného súdu sp. zn. 38 K 6/2020, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 85/2020 s dátumom vydania 5. máj 2020. Ústavná sťažnosť sťažovateľa v dôsledku zastavenia konkurzného konania tak aj bez ohľadu na jej odmietnutie pre nedostatok právomoci ústavného súdu stratila opodstatnenie.

31. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci rovnako stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu